

MODNÍ SVĚT.

9098

9098. — Damská zástěra se slin- táčkem a karnýry (bib and ruffle) aneb bez nich. — Velikosti: Malá, prostřední a velká. Jest třeba 4 1/2 yardu látky 36-palcové pro střed- ní velikost.

8992

8992. — Damský domácí šat. — Velikosti: 32, 34, 36, 40, 42 a 44 palce přes prsa. Jest třeba 4 3/4 yardu 44-palcové látky pro veli- kost 36 palců.

9056

9056. — Damská parádní plan- da (dressing sack). — Velikosti: 32, 34, 36, 38, 40 a 42 palce přes prsa. Jest třeba 2 3/4 yardu 44-pal- cové látky pro velikost 36 palců.

9081

9081. — Damský živůtek. — Ve- likost: 34, 36, 38, 40 a 42 palce přes prsa. Jest třeba 2 1/2 yardu 44-palcové látky pro velikost 36 palců.

9059

9059. — Dívčí zástěrka. — Veli- kost pro 4, 6, 8 a 10leté. Jest tře- ba 1 3/4 yardu 24-palcové látky pro 6letou.

9137

9137. — Dívčí šatečky. — Veli- kost pro 6, 8, 10 a 12leté. Jest tře- ba 3 1/2 yardu 36-palcové látky pro 8letou.

Každý, kdo sobě předplatí na některý z našich listů, obdrží je- den modní vzorek — strih úplně zdarma. Další vzorky za 10c jeden.

TERNO.

Česák Tonder.

Je tomu hezkých pár let, kdy se na Kubelku usmálo štěstí jako panna na ženichu.

Tehdy byl Kubelka ještě při síle; došedl o ní neklamné svěd- ctví posílá naše obecní škola, v níž za tu dlouhá léta, po která se školnictvím živil, výtáhl pořádnou díru. A třeba že tomu do slo- va tak nebylo, jak Kubelka při rá- ži říkával; že by totiž z toho ka- meně, který on za živobytí ve škole obecní naklámal, kolikashovou seš od nás až do Prahy vystavětí mohli, hezká hromádka by ho pře- ce jen byla.

Znával v podruží u Bartoše se ženou Rozárkou; a že neměl děti

a oba byli dříví, protloukali to ži- vobytí ještě tak tak. A kdyby Ku- belka nebyl býval tak veliký pří- tel sklenice a ferbla, mohli i kapi- tálek zachováti. Osvědčil, nějaký ten capart Kubelková přece v po- molované trubice schovávala, ale to bylo jen tak pro strýce Příhodu.

A ona mívala přece vyšší touhu; seděti na vlastní lavičce, míti kou- sek pole, kravku ve chlévě.

A když tak za důvěrných chvíl se muži z těchhle svých snů spovi- dalu a při tom jen z povadláhoi narážku na hubu a ferbla učinila, odbyl ji rozhodně.

ní... Tak proč se starat a škvřít pro nic za nic!

Žena si povzdychla, a Kubelka chytav čepici, zašel do hospody. Dále a hlouběji myšlenky a ná- hledy své rozváděti se Kubelková nepokusila. Zнала leta muže, vě- děla, že se předěláti nedá, a na ko- nec že by i něco stržiti mohla. — Nebyl Kubelka zlý, ale postaviti se mu nescházelo; to znala hned z prvních časů manželství, kdy sou- díla, že muž musí tancovati dle jej- jí písničky.

„Víš,“ řekl jí tenkrát, „tohle nedělej. Jsem dobrák, ale i ta do- brota by mohla míti svůj konec. — A pak — podívej se na tyhle ru- ce.“ A ženě své tvrdě pěstě těsně před oči nastavil. „Dovedou vy- dělávati, ale dovedou taky udělat pořádek. A toho si, Rozárko, ani nepřej zakusiti.“

Řekl to svým obvyklým, volným způsobem, ale z určitosti jeho hla- su poznala Kubelková, že to my- slí opravdově.

A podle toho už zařizovala své chování a o té holbě a ferblu si u- levovala za větrem, když byla ji- sta, že jí muž neuslyší.

A tak to šlo volným, klidným proudem, až najednou to terno. — Přišlo z čistého jasná; Kubelka, jaký byl, se ani ženě nepochlubil, že do loterie vsadil.

„Ale jednou odepole dne ve čtvr- tek — bylo to takhle po znič — přišel najednou ze skály domů. — Kubelková se ho v tu chvíli lekla; nečekala ho až k večeru z práce.

Byl nějak v oblíbené červený, o- čí mu zářily, starou vojanskou čepku měl posunutou do týla. To jest místo ve škole zabavoval se v hospodě, trysklo ženě hlavou.

„Ženo, Rozárko, nelekej se, ale potkalo nás něco neobyčejného.“ Kubelková po těchhle slovech zbledla lekutím jako ta stěna; nohy jako by jí podlomil. Jště že náhodou stála u lavičky. Padla na ni jako podřata a zuby jí za- caknaly jako v zimnici.

„Můj Kriste pane —“ „Jdi, hloupá; povídám, nelekej se, a ona je hned na hromadě. Ště- stí nás potkalo, Rozárko, štěstí; vyhrál jsem z loterie. Terno jsem trefil.“

„Tepřve teď vydechla žena a ži- vot do těla a krev do tváře se jí vrátili.

Spráskla ruce nad hlavou a sko- čivši k muži jako nějaká mladice chytla ho kolem krku.

„Můj zlatý, jediný mužičku! — A hodně, hodně? —“ „No, nákyh pět, šest set... Terno za patnáct krejcarů...“ vykřikla Kubelka nadšeně. A sáhl do vesty, odkud vytáhl pečlivě složené riskonto.

„Tady to je: 4, 16, 31 —!“ Kubelková se dívala na lístek jako na svátost; a najednou dala se do divokého, zřetěštěného tance po světnici.

Kubelka se jí dal do směchu: „Inu, ženská; myslí, že těch pár zlatých je už celý Majland. — Ra- děj se přístroj; půjdeme spolu do fíčan pro peníze.“

Dala se horlivě do strojení a v radosti opojené duší už počítala; co za ty peníze pořídí. A zas už viděla domek se zahrádkou, krav- ku — jinou než stračenu nečece — kousek pole...

Šli, Kubelka napřed svým vol- ným dlouhým krokem, za ním Ku- belková každou chvíli pokluka- vající. Přes ruku nesla košičku, do něhož chtěla mimo peněz ještě ně- které přikoupené drobnosti uložti.

„Muž si pokušoval místo obvy- klé dřevěny z krátkého doutníku, a vykládal ženě, jak to s tím ter- nem je.“

Nie se mu nezdálo; ale když o- nehdy šel do skály, našel na cestě složený papírek. Rozběhl jej, a vi- dí na něm čísla: 4, 16, 31... Pro- blížil je, a najednou jako by mu někdo do samého ucha pospětal: Vsaň je! Ale schválně s ním bě- šet do fíčan, dobré půldruhé ho- diny cesty, to se mu přece nechtě- lo. A jak tak stojí a nad tím ná- lezem uvažuje, dohán ho hrade- šinská bába Miřanka, která s ní- bí na zádech plnou hrneč a má v náručí krajci hlíněné zboží roz- prodává. S báboou se zastavil, a Miřanka vykládá, že má namíře- nou do fíčan. Dal jí tedy papírek s čísly a všechny peníze, které u sebe měl. Škoda, že ten chvíli ne- měl více, než jen těch patnáct krejcarů. Bába ochotně sáhla, že čísla v fíčaněch vsadil a riskonto

Zdarma Pro Muže

DR. JOS. LISTER & CO., B. 706 Northwestern Bldg., 22 Fifth Ave., Chicago.
Pánové: — Zajímám se o Váš nabídku, "Knihu zdarma" a těšilo by mne, kdybyste mi ihned jeden výtisk zaslali.

Jméno.....
Pošta..... Stát.....

50,000 KNĚH ZDARMA MUŽŮM.
Ma Cenu \$10.00 Pro Každého Postiženého Muže.

Pak-liže trpíte kteroukoliv nemocí mužům tak vlastní, tedy Váš žádáme, byste si dopsal o jednu z těchto obdivuhodných knih. V té se jednoduchým a srozumitelným způsobem píše, jak každý muž, trpící otravou krve, životní slabostí, poviechnou ztrátou síly, rheumatismem, nemocemi ústrojí, žaludku, jater, ledvin aneb nemocí měchýře, může býti trvale vyléčen ve svém vlastním domově. Jste-li zklaman a znaven peněžitými obětmi, tu tato "Zdarma Knih Mužům" bude míti pro Vás cenu sta dolarů. Poví Vám proč trpíte a jak můžete opět nabyti svého a trvalého zdraví. Tisíce mužům vráceno bylo dokonalé zdraví síla a možnost za pomoci této cenné knihy. Jest to skla- diště vědomostí a obsahuje právě to co každý muž vědět má. Pamatujte že tato kniha jest naprosto zdarma. My zaplatíme poštovné. Oddělte tento "Z D A R M A K U P Ů N" a zašlete nám ho dnes a my Vám zašleme jeden výtisk této cenné knihy úplně vyplacené.

ZASLETE DNES TENTO KUPŮN NA KNIHU ZDARMA.
DR. JOS. LISTER & CO., B. 706 Northwestern Bldg., 22 Fifth Ave., Chicago.

přinese. A zrovna si vymínila, vy- jdou-li čísla, že jí z výhry dá na novou sukni.

„Tatíku,“ povzdychla Kubelko- vá, „proč jsi neskočil domů pro peníze. Koukej, kdybys byl místo patnácti krejcarů byl vsadil pade- sít nebo celou zlatku. Do smrti jsme mohli býti zaopatření a bez starosti.“

„Zas už pokušíš Pánaboha? — Buď ráda, že je tohle. A do smrti byli bysme se i bez ternu protloukli. Peníze a majetek nejsou vše- cko...“

Kubelková už ani nemukla; ale v duši pořádk se jí vžnášelo, jaké to mohly býti peníze, kdyby tak muž byl celou zlatku vsadil.

Kollektant Bernkopf vyplatil Kubelkovým něco přes pět set. — Zavázali peníze do šátku a Kubel- ka je vstrčil do kapsy. A jak ze sběrný vyšli, neustávala Kubelko- vá muže starostlivě napomínati, jen aby dal pozor, aby ty peníze neztratil, aby mu je někdo ne- vzal.

Kubelka neodpovídala ženě; za- vedl ji do hospody "v radnici". Sedli za stůl, a muž poručil kaž- demu dva párky a sklenici piva.

Kubelková zbožně ukusovala horké uzenky; jedla pomalu a dí- vala se na muže, jenž nějak vážně se díval. Když byl s párky hotov, pořádně se napil, utřel dlaní ústa, a zapálil si doutník. Několikráte silně zabafal, potom podepřev ru- ce o stůl řekl ženě:

„Ty, Rozárko, poslouchej; o ty peníze se rozdělíme.“ Kubelková přestala jísti.

„Víš, mohl bych si všechno ne- chati a dělati s tím, jak bych chtěl. Ale jsi moje žena, a já tě nezahlodím.“

Vytáhl šátek s penězi, rozbalil jej, a odstrévil stranou sklenici s pivem, vysázel do dvou řad ban- kovky.

„Koukej, Rozárko,“ povídá, „na každého připadá dvěstěpade- sátčtyři zlaté. Tu jsou tvé, tu jsou mé. Vezmi si je, a já vezmu taky své. Můžeš si s nimi dělati, co chceš. Ale já jsem ti tou ra- dou, abys je vzala a donesla hned do záložny. Doma by tě třeba ně- kdo o ně ošvihl.“

Překvapené ženě vystoupily oči navřeh hlasy. Ale Kubelka svou polovičku se stolu shrábl a uložil znovu do kapsy.

„Nekoukej na mne jako vyjeva- ná; už jsem řekl a basta. Peníze si schovej. A tuhle máš ještě pětku; tu dej bábě Miřance, jak jsem jí sňbil.“

„A pro Kristapána, muži,“ těž- ce vyjekla Kubelková.

„Už jsem řekl. Tuhle si to se- ber a dej do záložny. Co chceš koupiti, kup.“

Pomohl ženě s penězi, dovedl ji k záložně, a když viděl knížku, povídá:

„Tak s Pánembohem, Rozárko! Jdi pěkně domů; já jedu do Pra- hy.“

„A co tam, probaba, tatíku!“ „Už nebudu; zdrím se tam ně- jaký den, buď hez starosti tedy.“

Dal ženě hubičku a pustil se uli- čit k nádraží. Ta stála jako solný sloup a dívala se za ním.

To, co v Praze Kubelka jednal, se zahalovalo temnotou. Jen tak ně- kdy, když je starý sbalník v do- bré náladě, zazjickí mu oči, a on v narážkách vykládá, že dovedl by také udělat bastanta. A že ví, jak se to v Praze jedá ve fícku, jak se to debubiruje ve vinárnách a kavárnách a jak se tam všichni ti Pražáci k člověku pěkně mají, tře- ba všel v odřené sobě kasažce, má-li jen plnou kapsu. A ferbla jak tam unášej mazat...

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

UPOZORNĚNÍ.

Poptávky a závazky na sokol- skou výpravu docházejí firmu Brodský & Sovák ze všech končin Soustátí a to v známém počtu. Proto upozorňujeme krajany, aby se přihlásili co nejdříve a zabezpe- čili si dobrá místa na lodi, neboť očekáváme, že loď bude přeplně- ná, a ti, kteří se opozdí, musí pak vzít za vděk, co zbude. Zašlete své cestovní zádatky na reservo- vaná místa na adresu: Jos. Míka, c. of Burlington Station, Omaha, Nebr.

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka vrátil; pozdravil klidně ženu, již připadal nějak pobledlý. Shodil se sebe ša- ty a oblékl si všední, jež nosil do skály. A sebrav kladivo, železka a nebozezy, zastavil se před ženou a řekl:

„Poslouchej, Rozárko, aby snad nebyly potom z toho nějaké mrzuto- sti; řeknu ti to hned a dobře si pamatuj: ať se mne na nic ne- ptáš, ať o tom terně od tebe ne- slyším ani muk... A teď mi dej čtyřáky na tabák a krejcar na sir- ky...“

„Ba jo, ale na to je potřeba moc a moc peněz...“ Čtvrtý den se Kubelka